

ודע, כי יש בזה האצילות, מיני עולמות לאין קץ, ואין עתה ביאורם, אבל נתחיל עתה לבאר עוד פרט אחד. הכולל כל מציאות החלל הזה, וממנו מתפשטים כל העולמות, כמ"ש בע"ה, והוא בחי' מציאות א"ק לכל הקדומים. הנז' בס' הזוהר ותיקונים. ואחריו נמשך סדר כל המדרגות כולם. דע, כי בזה החלל (א) נאצל א"ק לכל הקדומים, ויש בו מציאות י"ס.

והם ממלאין כל החלל הזה, אמנם בתחלה יצאו י"ס דרך עגול אלו תוך אלו, ואח"כ בתוך העיגולים, נמשך דרך יושר כציור אדם א', באורך כל העיגולים, הנ"ל בציור הזה, ואין אנו עסוקים כלל בבחי' עגולים, רק בבחי' יושר לבר, ולקמן אבאר בע"ה עוד מציאות העגולים והיושר, מה עניינם.

והנה (ה) ע"י הצמצום הזה הנ"ל, אשר נעשה האדם הנ"ל, היה בו בחי' עצמות וכלים. כי צמצום האור, גורם מציאות הוויות הכלים, כמ"ש לקמן בע"ה. ואין לנו רשות לדבר יותר במקום גבוה כזה, והמשכיל, יבין ראשית דבר מאחריתו, כמ"ש בע"ה בדרושים אחרים הבאים לפנינו. ואמנם אינו כלי ממש, אלא שבערך האור שבתוכו, נק' כלי. אמנם הוא זך ובהיר, בתכלית הזכך והדקות והבהירות.

והנה הא"ק הזה, מבריח מן הקצה אל הקצה מן קצה העליון עד קצה התחתון, (ו) בכל חלל האצילות הנ"ל. ובזה האדם, נכללין כל העולמות כמ"ש בע"ה. אבל בבחי' פנימית ועצמותו של אדם זה, אין אנו רשות לדבר בו, ולהתעסק כלל. אמנם נהעסק ונדבר, במה שנאצל ממנו, והוא כי הנה להיות אור א"ס גדול מאד, לכן לא היו יכולין לקבל אם לא באמצעות הא"ק הזה, ואפי' מזה הא"ק לא היו יכולין לקבלו, אם לא אחר יציאת האור חוצה לו, דרך הנקבים והחלונות שבו, שהם: אוזן, חוטם, פה, עינים. כמ"ש בע"ה. (ג).